Sulzenaualm en Sulzenauhütte

Grawaalm - Grawa waterval - Sulzenaualm - Sulzenauhütte - Sulzenaualm - Grawaalm

5.5 uur, 8.5 Km en 670 hoogtemeters

(Optie 1 - Bezoek Grawa waterval - 45 min, 100 hoogtemeters)

(Optie 2 - Sulzenaualm - 3.5 uur, 5km, 325 hoogtemeters)

Een van de bekendste plekjes in het Stubaital is de Grawa waterval. En terecht. Mooier zijn ze niet veel te vinden en de wandeling er naartoe is heel eenvoudig.

Nog mooier is het om de wandeling te verlengen en de Sulzenaualm te gaan bezoeken. Deze unieke Alm ligt in een 'kom' op 1857m omgeven door schitterende bergtoppen.

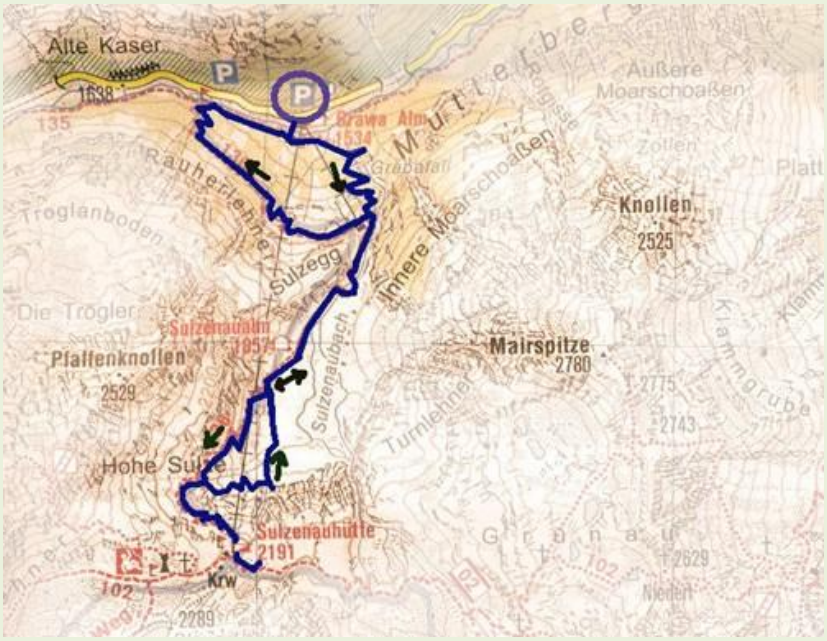

Voor de echte doordouwers ligt er vanaf de Alm nog een uitdaging te wachten. Doorklimmen naar de Sulzenauhütte op 2191m hoogte. Een prachtige klim met steeds uitzicht op de Sulzenaualm eronder. Boven krijg je dan zicht op de gletsjers.

Wij zijn er in drie weken drie keer geweest om ze allemaal te doen.

Wie het Stubaital inrijdt voorbij Neustift en dan de laatste dorpjes passeert, Volderau-Falbeson-Ranalt, komt daarna terecht in het natuurgebied Stubaital.

Het valt niet mee om het startpunt van deze wandeling bij de Grawa Alm te missen, vanaf de weg is de waterval vlak achter de Hütte al te zien en zo mooi..... daar rijd je niet zomaar 'per ongeluk' aan voorbij. We parkeren dan ook tegenover de Grawa Alm en maken ons op voor de wandeltocht.

(Onze eerste dag in dit dal zijn we alleen tot boven aan de waterval gelopen naar de hoogstgelegen Kanzel De tweede maal helemaal door tot aan de Sulzenauhütte. Daarna sloten onze dochters zich bij ons aan in Oostenrijk en zijn we nogmaals gelopen tot aan de Sulzenaualm daar we het niet over ons hart konden verkrijgen hun dat niet te laten zien).

We steken de weg over naar de Grawaalm en volgen de bordjes richting de waterval. Het pad gaat rechts om de Hütte heen, een smalle doorgang, tot aan achterzijde waar een verrassend mooi terras ligt met uitzicht op het vallende water.

Voorbij het terras gaat het pad omlaag en al snel horen we het geluid van hard stromend water. We komen bij een brug over de Ruetz die we oversteken en dan linksaf slaan. De Ruetz stroomt hier door een nauwe kloof en deze versmalling veroorzaakt het 'waterlawaai'.

Daarna is het veelbelopen pad goed te volgen tot onder aan de Grawa waterval. Een grote en prachtig glad geslepen rotsblok waarover het water omlaag komt.

Vlak voor de waterval ligt ook nog een houten brug over de Sulzenaubach, maar op de brug worden we erg nat van het nevelwater.

Het is een leuk uitstapje om hier naartoe te lopen en dan terug te keren naar het terras met het mooie uitzicht, maar..... je kunt ook doorlopen en nog meer moois te zien krijgen.

Rechts van de waterval loopt een pad, via een klaphekje bereikbaar, omhoog naar twee 'Kanzels' met uitzicht op de waterval. Er wordt een looptijd aangegeven van 10min.

Het pad gaat door dicht bos stevig omhoog. Waar het te steil wordt zijn keurige traptreden aangelegd zodat deze route voor eenieder goed toegankelijk is.

Al snel zijn we dan ook bij de eerste Kanzel. Een metalen kooi boven de kloof maakt dat we de waterval goed kunnen bekijken en kunnen genieten van de herrie van het neerstortende water.

Deze Kanzel is de grootste en er is ook een bankje gemaakt om met zicht op het water even uit te rusten van de steile klim van zo-even.

We vervolgen het pad omhoog en komen dan terecht in een drassig deel in het bos. Ook hier is alles weer keurig verzorgd. Soms zijn er grote platte stenen neergelegd om de weg te kunnen vervolgen, op andere plaatsen zijn eenvoudige houten bruggen beschikbaar om droog over te komen.

Daarna volgen nog een paar klimmetjes en haarspeldbochten tot we voor de tweede Kanzel staan. (Foto) Deze ligt bijna bovenaan de waterval en het uitzicht is er spectaculair. Niet alleen op het water, maar zeker ook naar onderen in het dal waar de brug over de Sulzenaubach goed in de diepte te zien is.

(Optie 1) *Vanaf de parkeerplaats heen en terug naar dit uitzichtpunt duurt ongeveer 45min en is zeer de moeite waard. Maar..... natuurlijk is er nog veel meer moois te zien voor wie nu doorgaat naar de Sulzenaualm.*

Wij gaan door over het enige beschikbare pad omhoog. Kaartlezen is hier dus overbodig.

Het gaat steeds langs de berghelling heen en weer. Soms weer met vlakkere delen, al dan niet voorzien van planken en bruggen waar het nat is, soms tamelijk steil omhoog met veel haarspeldbochten.

Gelukkig is er veel schaduw van de bomen, maar ook vaak in de haarspeldbochten een prachtig uitzicht op de omringende bergen en gletsjers. Dat zijn mooie plekjes om steeds even te stoppen en voldoende water te drinken.

We lopen dit een van de eerste dagen van onze vakantie en het is drukkend warm. Regelmatig moeten we dan ook extra drinken om het vochtverlies te compenseren. (Drinken vóór je dorst krijgt is het devies!)

In het laatste stuk komen we rond de bomengrens en wordt de begroeiing lager. De prachtige Alpenden is er veel vertegenwoordigd, maar ook delen waar veel varens staan. Na een laatste pittige klim komen we aan onder een rotswand bij een T-splitsing. (Foto)

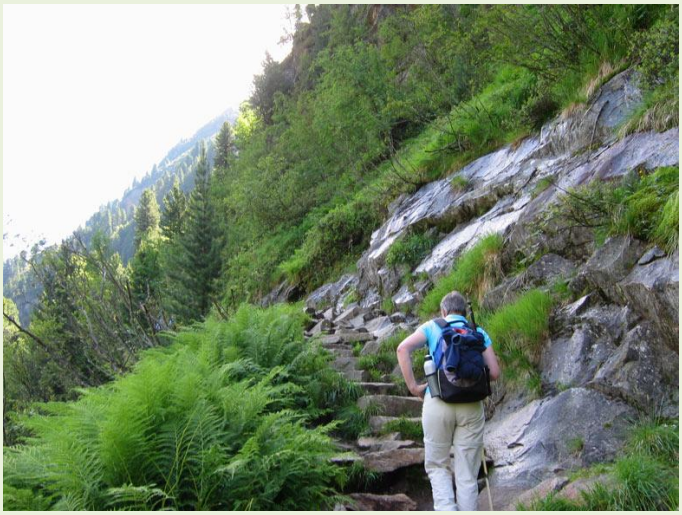

De hoogtemeters zijn nu overwonnen als we linksaf het laatste stuk tot aan de Sulzenaualm afleggen. (Rechtsaf omlaag gaat naar de 'Bushaltestelle' en wordt onze retourweg).

Langs de rotswand gaan we verder over het pad bestaande uit grote stenen. Iets verderop buigt het sterk naar rechts af en volgen er nog enkele haarspeldbochten tot bij een houten hut.

Bij deze hut eindigt de kabelbaan waarmee goederen omhoog op de Alm worden getransporteerd.

Nu is het een breed pad verder de kloof in waarbij we links wel het water van de Sulzenaubach horen, maar de beek nog niet kunnen zien.

De beek is wel te zien nadat we een klein stukje afdalen en dan op een brug aflopen over deze 'Bach'.

Ik had op internet al veel foto's gezien van deze toegang tot de Sulzenaualm, maar in het echt overstijgt het nog de stoutste verwachtingen. Het is een PLAATJE!. We worden er allemaal stil van. Prachtig kronkelt de Sulzenaubach door dit dal en via bruggen gaan we soms links en dan weer rechts van de beek verder het dal in.

De Sulzenaualm is een soort 'ronde kom', omringt door schitterende bergen. Dit hooggelegen dal lijkt haast waterpas te liggen en van alle zijden komen er watervallen van de omliggende bergen omlaag. Het water van die watervallen kronkelt overal door het dal en komt dan samen in de Sulzenaubach om daarna als Grawa waterval omlaag het dal in te storten. Later zullen we van bovenaf al die stroompjes prachtig kunnen zien.

Verderop langs het pad staat de 'Hütte' met een ruim en heel bijzonder terras aan de zuidzijde waar we op de terugweg even gaan zitten. Daarover later dus meer.

Het is nu rond lunchtijd en we zoeken voorbij de Hütte een plekje waar we op een groot rotsblok onze broodjes kunnen verorberen. Rotsblokken liggen er overal en het uitzicht is waar je ook kijkt fantastisch, dus een geschikte pauzeplek is snel gevonden.

Tijdens het eten zien we boven op de berg, rechts van de grote waterval, een andere Hütte op het randje staan.

Dat is de Sulzenauhütte waar we straks naar toe willen lopen. Gezien de steile wand zal het wel meer klimmen dan lopen worden.

(Optie 2) *Tot hier en dan over een andere route terug naar de parkeerplaats is ongeveer 3.5 uur lopen. Daarmee was het dan een schitterende tocht die je niet snel zult vergeten. Maar..... wie het aandurft kan nog meer mooie herinneringen meenemen naar huis. Lees/loop dan verder. Degene die het nu welletjes vindt, kan verderop op deze pagina een alternatieve retourroute vinden. Kijk dan onderaan deze pagina vanaf de foto's van het Sulzenaualm terras.*

Voorbij de hut gaat het rechts omhoog verder. Al snel krijgen we ons gelijk; het wordt klimmen!

Met ontelbare haarspeldbochten langs een steile berghelling moeten we nog eens een 350 hoogtemeters overwinnen.

Af en toe is er een vlakker stukje om de spieren wat rust te gunnen, maar al snel gaat het weer flink omhoog.

Ergens langs het pad staat een bordje met een waarschuwing voor mogelijk vallend gesteente over 250 meter lengte. Jarenlange ervaring in de bergen gebied ons dit serieus te nemen, zeker daar we geen helmen dragen. Bij dit soort delen is het zaak gewoon door te lopen en niet onnodig stil te blijven staan of te treuzelen. Dan is het risico beperkt. Dus even ook geen foto's maken!

Het uitzicht maakt het allemaal draagbaar, zeker naar onderen in het dal waar een kijkje op de Sulzenaualm wonderschoon is. De vele stroompjes door het dal zijn nu ook goed te zien en doen me denken aan een rivierdelta uit de aardrijkskunde boekjes.

Halverwege de klim komen we bij een splitsing waar we rechtsaf omhoog gaan. (Linksaf wordt onze terugweg)

Na nog veel meer haarspeldbochten en het passeren van een aantal beekjes, lijken we langzaam op 'Huthoogte' te komen en verloopt het pad steeds vaker meer waterpas.

We lopen richting de noordwand van de berg en al snel zien we ook de eerste sneeuwvelden liggen en staan er dan ook al snel middenin.

Het ergste klimleed is dan achter de rug en het pad gaat dan meer linksaf, recht op de Sulzenauhütte af.

Net voor we de hut bereiken horen we de luidklinkende bellen van een grote kudde geiten. Een prachtig geitenras met duidelijke zwart/wit tekening.

We ronden nog een laatste rotsblok en zien dan de Sulzenauhütte met zijn opvallende rood/witte luiken voor de ramen. Daar stoppen we echter niet, maar lopen voorbij de hut en dan linksaf naar de beek om er een rustig plekje uit te zoeken voor een langere pauze.

Zo'n plekje vinden we al snel bij een eenvoudige brug over de beek en we gaan daar eens lekker zitten genieten van de rust, het uitzicht en ons appeltje.

Dat uitzicht is zonder meer fraai en maakt de klim zeker waard. Achterin het dal kijkend zien we enorme rotswanden, overal sneeuwvelden en.... een schitterende gletsjer. Er gaat ook een wandelpad in die richting, maar dat wordt ons toch te veel voor vandaag.

Nadat we onze rommel weer hebben opgeruimd, zit er niets anders op dan weer af te dalen, en wel via dezelfde route.

Natuurlijk gaan we eerst nog even bij de hut langs om een stempel te halen als bewijs dat we er daadwerkelijk zijn geweest.

We gaan echter niet verder het zelfde pad terug dan tot aan de eerstvolgende splitsing.

Deze keer gaan we bij de splitsing rechts. Zo lopen we via een andere route terug naar de Sulzenaualm en vlak langs de prachtige waterval. (Foto)

Dit pad daalt af en toe heel steil, maar de stenen zijn vaak zo neergelegd dat ze als traptreden te belopen zijn. Dat maakt de afdaling eenvoudiger.

De waterval is van verre al hoorbaar terwijl we er op aflopen en we al snel kunnen genieten van het waterspektakel.

Daarna is het nog een klein stukje omlaag tot we weer op de vlakke Alm zijn aangekomen.

Deze keer lopen we niet voorbij het terras maar nemen er plaats om van een heerlijk koud biertje te genieten en vol verwondering om ons heen te kijken.

Hier zijn duidelijk zeer creatieve mensen aan het werk geweest. Dat begint al met het hekje om het terras te kunnen betreden. Je moet een 'houten hoofd' draaien om het slot vrij te maken waarna het hekje open kan. Een stempelpost hebben wij op deze manier ook nog nooit gezien. Een houten beeld met uitneembare tong. De achterzijde van de tong bevat het stempel. En dan die stoelen! Alle rugleuningen van de stoelen zijn bewerkt tot borstbeeld. Je raakt er niet uitgekeken tijdens het nuttigen van drankje of Jausenplatte.

Uiteindelijk wordt het toch weer tijd om op te breken. Het eerste deel terug zullen we via hetzelfde pad omlaag moeten, maar dat is geen straf om over de bruggen van de prachtige beek terug te keren.

Dan wordt het dal weer verlaten en via het rotspad dalen we af tot de splitsing. Nu kunnen we kiezen. Weer via het steile pad naar de Grawa waterval omlaag, of een meer geleidelijke route.

Wij kiezen de laatste en volgen het pad rechtdoor waar 'Bushaltestelle' wordt aangegeven.

Langzaam daalt dit af langs de flank van de berg met nog hier en daar een mooi uitzicht of over een klein leuk beekje.

Daarna volgt het bos en de aangename schaduw, tot er in het laatste stuk omlaag nog enkele haarspeldbochten volgen.

Het pad eindigt bij de grote beek door het Stubaital, de Ruetz. Daar ligt ook een brug met aan de overkant een parkeerplaats en bushalte. We hoeven de beek niet over te steken, maar blijven aan deze zijde, gaan voor de beek rechtsaf weer het bos in.

Parallel aan de beek voert dit pad in 20min terug naar de Grawa Alm. Wel net voor de Alm nog linksaf de brug oversteken, anders loop je weer door naar de waterval. Wie nog zin heeft kan heerlijk nagenieten op het terras met waterval uitzicht, wij gaan terug naar onze camping in Volderau op slechts vijf autominuutjes.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |